

'T **FILISTEINTJE**

Redactie: Francien Kokkelink/Ineke van der Lee
Layout: Gerda de Visser/Tanja Stam

Hallo allemaal,

Daar zijn we wéér met de allernieuwste roddels, wetenswaardigheden en ander nieuws betreffende onze familie. Door alle drukte van de afgelopen weken heeft het ons enige hoofdbrekens gekost over het hoe en wanneer in elkaar zetten van deze krant. Nu doe we dit gewoon vanaf 3 lokaties. Met behulp van de telefoon, fax, post en computer komen wij een heel eind. In de toekomst gaan we misschien wel digitaal op Internet.

Natuurlijk hebben wij weer heel wat te melden. Ook hebben we enkele wijzigingen en wat nieuwe ideeën. De verjaarsdagskalender heeft een ingrijpende wijziging ondergaan. Niet dat we lukraak mensen erbij plaatsen of schrappen maar we hebben besloten om de verjaardagskalender nu in z'n geheel te plaatsen met vermelding van de geboortejaren. Leuk toch, reacties als: is die nog maar zo oud, die had ik toch wel een jaartje of 10 ouder geschat.

Enfin, verder hebben we nog de gebruikelijke onderwerpen, een verslag van de verloving van Wilma en Danny, deel 2 van "Sjanie en Francien op Grieks avontuur", een verslag van Corry en Eric over hun nieuwe aankoop, de valpartij van Montze, we hebben een tekening, ditmaal van Frank en Francisca heeft een verslag gemaakt over de tragische gebeurtenis die heeft plaatsgevonden binnen haar vriendenkring.

Even wat anders, we hebben het plan opgevat om jullie eens mee te laten doen aan een spelletje. Weleens gehoord van het 10-getallen spel? Een aantal mensen bedenken willekeurig 10 getallen tussen de 1 en 45, deze worden als volgt in een schema gezet:

'T FILISTEINTJE

DE VERJAARDAG KALENDER

JANUARI

5-1993 Rutger Konijnenburg
12-1983 Willem Willemstein
15-1942 Bep Willemstein
26-1975 Bianca van Oorschot
27-1996 Astrid van der Lee
28-1971 Tanja Stam
30-1963 Connie Konijnenburg
31-1967 Willem B. Willemstein
31-1966 Mirjam Willemstein

FEBRUARI

7-1985 Willeke Willemstein
9-1965 Henrie van Driel
19-1997 Cheyenne Willemstein
20-1956 Jan van Summeren
26-1974 Liliane Willemstein

MAART

12-1938 Jannie Willemstein
16-1972 Natasja den Hollander
17-1940 Truus den Hollander

APRIL

7-1973 Michel Willemstein
8-1987 Frank Konijnenburg
9-1992 Mike van Driel
13-1971 Paula Willemstein
14-1936 Gert Willemstein Sr.
15-1992 Mark den Hollander
24-1964 Willem P. Willemstein
28-1984 Chris Willemstein

MEI

2-1943 Jaap Willemstein
7-1944 Jopie Willemstein
12-1959 Connie van Summeren
20-1994 Robbert v/d Lee
21-1989 Rob van Summeren
22-1953 Aart Willemstein
23-1940 Jan den Hollander

JUNI

4-1968 Monique Willemstein
5-1988 John den Hollander
8-1957 Marijke Willemstein
*11-1957 Dick van Santen
12-1969 Steve de Wolff
14-1971 Dickie den Hollander
25-1960 Bas Konijnenburg
28-1988 Ilse Willemstein

JULI

1-1963 Afke den Hollander
3-1977 Fransica Kokkelink
5-1971 Jolanda Willemstein
5-1965 Ineke van der Lee
17-1949 Sjanie Willemstein/
Francien Kokkelink
17-1957 Dick de Visser
19-1975 Wilma Elzerman

AUGUSTUS

3-1962 Montse Willemstein
4-1967 Carla van Driel
10-1994 Francis de Wolff
11-1968 Rene Stam
26-1996 Jo-An de Wolff
31-1972 Bastiaan Elzerman

SEPTEMBER

1-1972 Corina Kokkelink
4-1958 Wim Willemstein (GZn.)
4-1961 Gerda de Visser
14-1961 Peter Bosland
17-1935 Alie Willemstein
18-1989 Ashwin van Santen
22-1971 Stefaan Ouwerkerk

OKTOBER

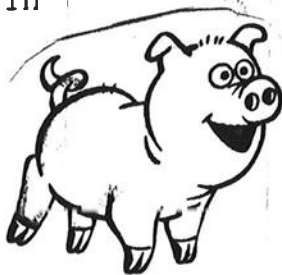
8-1957 Meta van Santen
9-1948 Ria Willemstein
19-1955 Rens Willemstein
21-1963 Ronald van der Lee
22-1987 Cora Willemstein
25-1958 Simon den Hollander

NOVEMBER

1-1989 Matthijs Willemstein
11-1978 Francis Elzerman/
Janet Elzerman
16-1994 Samantha de Visser
19-1992 Nadia Willemstein

DECEMBER

3-1986 Linda den Hollander
8-1994 Yaela Willemstein
12-1980 Tonny Elzerman
23-1963 Gerrit Willemstein
24-1973 Corry Elzerman
26-1970 William Willemstein
27-1941 Dick Willemstein
30-1944 Cees Willemstein
31-1991 Kim van Summeren

EEN NIEUW AANSTAAND FAMILIELID

Zoals de meeste van jullie wel weten heb ik sinds vorig jaar januari een nieuwe "LOVER", en velen van jullie hebben hem ook al gezien op de nieuwjaarsreceptie.

Voor diegene die hem nog niet kennen zal ik even wat over hem vertellen.

Hij heet Danny van 't Zelfde zijn leeftijd is 26 jaar en hij woont in Rijsoord, en niet te vergeten hij is helemaal gestoord van FEYENOORD.

Ik heb Danny leren kennen bij de Albert Heyn op de veiling, toen ik daar werkte; hij werkt daar namelijk ook.

Ons eerste afspraakje is eigenlijk door een collega van Danny geregeld. Diegene stuurde mij namelijk een kaartje uit naam van Danny met daarop vermeld dat hij wel een keer met mij uit wilde. Ik heb daar "JA" op gezegd. Wij waren achteraf ook blij dat zijn collega dit kaartje had geschreven, want om eerlijk te zijn; Danny was er zelf te verlegen voor.

Sinds ons eerste afspraakje zijn we eigenlijk onafscheidelijk van elkaar, dit komt natuurlijk ook doordat Danny als een echte heer en rode roos bij zich had op onze eerste afspraak lief hè!!

Soms vraag ik me wel eens af waarom mijn ogen zo laat zijn open gegaan, maar'ja beter laat dan nooit.

Op 20 januari 1997 zijn Danny en ik VERLOOFD. Een nieuwtje dus voor de familiekrant.

We zijn ook heel hard op zoek naar een woonruimte die we kunnen kopen, want we willen heel graag gaan samenwonen.

De tweeling en Tonny hopen dat dat snel gebeurt, ze vechten nu al om mijn slaapkamer erg hè?

Maar ze zullen me wel missen hoor!

Maar als het éénmaal zo ver is horen jullie dat wel weer van ons.

GROETJES

VAN

WILMA

VERVOLG VAKANTIE FRANCIEN EN SJANIE

Voor woensdag maakten we plannen om naar Aya Nappa te gaan, maar we moesten eerst onze "stekjes" nog ophalen. Eerst ontbijten en daarna opzoek naar de jongens van de plantsoendienst.

Toen we eenmaal op dezelfde plek, als afgelopen maandag waren aangekomen, waren er twee andere mannen aan het werk. We keken vast eens waar we ongeveer moesten zijn, en we hebben toen één van de mannen aangesproken. Deze sprak geen Engels, maar hij wist wel precies waar we het over hadden. We moesten toen even wachten tot hij zijn maat had gehaald. Deze nam ons mee naar een klein gebouw en wees ons op de "stekjes" tenminste daar zochten we naar, maar wat zagen we daar, 2 staande palmen met al flinke wortels in een pot. De mannen vroegen ons hoe we de planten wilde vervoeren en of we met de auto waren, wij zeiden dat we lopend waren en haalden onze plastic boodschappen tasje tevoorschijn, (lachen) dat paste natuurlijk nooit. En over het lopen keken ze elkaar eens bezorgd aan. Maar 'ja wij zeiden "kom op 2 hollandsé meiden" en dachten wat weegt dat nou helemaal (hier dachten we later bij het hotel wel anders over).

Wat de verpakking betreft werd dit door de mannen netjes opgelost. De planten werden netjes in een grijze vuilniszak gedaan, zodat we ze zo konden dragen zonder daarbij vuil te worden. We hebben de heren natuurlijk hartelijk bedankt.

Op de weg terug naar het hotel besloten we een stuk af te snijden, per slot, moesten nu een "stekje" dragen van zo'n 5 kilo. We gingen dus dwars door een stuk land, langs een autosloperij, en we klauterde aan de andere kant de weg weer op. Tussendoor kregen we ook nog een kleine regenbui, maar wat maakt het uit?; we hadden onze palm en hoe we ze thuis zouden krijgen, zagen we later wel weer.

Toen we éénmaal in het hotel waren aangekomen, en onze armen nagemeten te hebben (deze waren 10 centimeter langer) waren er nog de jaloerse blikken van 2 andere hollanders, wij brachten onze palmen veilig op onze kamer. Hier werden wij verrast door een telefoontje van Wilma. Gezellig hoor!

Wilma probeert op deze manier haar loon te verhogen en de privékosten te drukken (ze belde namelijk vanaf haar werk) Prima Wilma. Blij dat, dat gesprek van 20 minuten niet op mijn telefoonrekening staat.

Hierna gingen we richting stad, vanwaar we ons met een taxi naar de bus van Aya Nappa begaven. Even leuk om te melden, we zaten (achteraf) 2 straten van de bus, de taxi rekende 1 pond, terwijl de bus van Larnaca tot Aya Nappa voor ieder een pond rekende en dat was een rit van 50 minuten, maar 'ja wat maakt het uit, het is maar geld.

We kwamen om ± half 12 in Aya Nappa aan, de zon ging toen even schuilen. Na een wandelingetje van ongeveer 30 minuten vielen de eerste druppels terwijl wij juist een leuk tentje gevonden hadden met een prachtig uitzicht. Na een klein uurtje zitten kwam de zon weer te voorschijn, en konden we dus weer op stap.

Er zijn in Aya Nappa veel winkels, vandaar gingen we die dus in en uit, en na een volle tas verzameld te hebben zijn we richting strand gegaan.

Daar hebben we heerlijk in een zonnestoel gelegen. Alleen we lagen nog geen minuut in onze strandstoel en toen stond er een jongeman voor ons, wij dachten dat hij geld wilde wisselen, foutje! hij kwam gewoon bij ieder één pond afrekenen voor het gebruik van de strandstoel. 't Lijken wel hollanders. Als er na ruim een uur een dikke wolk voor de zon komt besluiten we terug te gaan naar de bushalte.

Tegenover de bushalte vinden we nog een leuk winkeltje en we besluiten nog even te gaan kijken. Dat we daardoor de bus zouden missen, merkte we later pas, maar gelukkig zou er nog een bus komen, de laatste van die dag oppassen geblazen dus!

MET PLEZIER

We ontdekten dat er achter de bushalte nog een mooi kerkje stond, dat konden we nu mooi in die tijd bekijken. Ja hoor alles lukte, de kerk bekeken, foto's gemaakt en de bus gehaald het was een wonder.

Zo reden we om 6 uur Larnaca weer binnen. Mooie tijd om even uit te rusten een siësta was eigenlijk iets te laat, maar wat maakt het uit.

Daarna opknappen en weer op stap. We gingen met een taxi de andere kant (toeristische) van Larnaca bekijken, maar dat viel nogal tegen want het waren allemaal eetgelegenheden, terwijl we daar zaten aan een lekkere Pina Collada, hoorde we een motorfiets onderuitgaan met 2 jongens, echt schrikken dus, maar gelukkig liep het achteraf goed af.

Na het eten lieten we ons door een taxi weer naar onze eigen stek brengen, deze reed over de boulevard en wie stonden er daar langs? "onze obers", en natuurlijk zagen zij ons in de taxi zitten.

Na \pm 4 dagen Cyprus kunnen we dus al niet meer in een taxi rondrijden zonder dat we opgemerkt worden, Erg hé!

Vrijdagmorgen: het had vannacht weer behoorlijk geregend, dus werden we wat paniekerig over onze jeep safari, want dat zouden we vandaag gaan doen.

We moesten om 6 uur opstaan (lekker hé vakantie), want we zouden om 06.45 opgehaald worden bij ons hotel. Maar toen we vol spanning klaar stonden om 06.45 kwam er niemand!.

Maar na een half uur geduld kwam dan uiteindelijk de jeep. In de jeep zat een grote griekse man, die ons ophaalde en hij maakte ook direct zijn excuses dat hij te laat was (in het engels).

Toen vertelde hij ons dat we eerst naar Limasol zouden rijden, en daar vandaan vertrok de safari en dat was \pm 1 uurtje rijden. Maar ik haal het wel in 40 minuten, dus dan mag ik ook 10 minuten later zijn. Waarop we beiden gelijk zeiden: "hè, we hebben thuis kinderen hoor!"

Hij vroeg of we tweeling waren en noemde ons zijn bloempjes. Eenmaal op de grote weg gaf hij flink gas (wij waren de laatste die hij op moest halen dus we konden gelijk door)

Zijn naam was Antonis zo zei hij, en het was zijn eerste dag in de safari, nou daar knap je van op hoor als je met 8 man in zo'n jeep over de weg scheurt.

Zo probeert hij volgens ons zo'n 3x per week z'n gezelschap op de kast te krijgen en ik moet zeggen dat 't lukt.

In Limasol aangekomen waren wij het eerste van de 4 jeeps (we gingen n.l. met z'n vieren)

We konden nog even naar het toilet en wachten buiten op de rest. Toen iedereen er was liep er een chauffeur met een videocamera en zo bleek later hij zou de hele dag filmen en we konden later de band kopen.

Onze Antonis liep wat rond met kreten als o die twee komen vast uit Duitsland waarop Sjanie vroeg: "hoe kan je dat nou zien?" Nou, zegt hij, Duitsers lopen zo want ze vinden zichzelf belangrijk. Dit laatste zei hij in zulk plat Nederlands dat je in een deuk schoot als je hem hoorde, hij had, zo vertelde hij later, een hoop Nederlands geleerd in Zuid Afrika vandaar dit leuke accent.

Toen we eenmaal vertrokken zaten we met 6 Nederlanders in de jeep 2 Fransen en met een chauffeur die zo gek was als een deur. Vanaf de rijksweg zochten we na een half uur rijden de bergen op, we startte op redelijke wegen, maar dat duurde niet lang.

De stemming in de Jeep was heel gezellig, onze eerste stop was bij een kleine waterval, het was daar erg mooi en we konden zo'n beetje 10 minuten rondkijken en foto's nemen.

De groep 4x8 personen was heel verschillend met wel 6 nationaliteiten. Het weer was wat miezerig, maar zo nu en dan kwam de zon erdoor.

Na ongeveer 1 uur door de bergen tuffen kwamen we bij de grote watervallen PRACHTIG, sommige mensen werden ergens afgezet en konden dan 1 km klimmen, maar toen wij hoorden dat iemand een week daarvoor een been had gebroken, besloten wij om met onze Antonis mee te rijden. Oei, dat was wel stijl hoor.

Onze chauffeur had de gewoonte om te roepen "do you want safari" waarop de meeste riepen: Jaaaaaa! Dan probeerde hij de jeep tegen de berg op te rijden, nou wij zaten achterin dus stond de jeep zo'n beetje recht omhoog. Kan je je voorstellen wat een gegil dat was, we leken wel een stel pubers. Eenmaal boven gekomen was het uitzicht ontzettend mooi, het is niet na te vertellen hoe indrukwekkend het Troodos gebergte is. Vandaag gingen we in een klein berg dorpje eten met z'n allen aan lange tafels met kruiken en bekertjes voor de wijn, want eten zonder alcohol leek deze vakantie niet mogelijk.

Tijdens het eten leerde de chauffeurs ons enkele griekse woorden zoals bij het heffen van de wijn (proost) HAMAS. en dit om de 5 minuten.

Toen iedereen zijn eten op had en de schalen met heerlijke druiven kwamen werd er ruimte gemaakt om te dansen, je begrijpt we ontkwamen er niet aan om met onze chauffeurs de "Zouvlakie" te dansen, lachen hoor dat kan ik je wel vertellen (alles staat op video)

Toen we daar begin van de middag weer vertrokken zat de stemming er goed in, Antonis noemde ons heel de dag z'n tweeling op z'n plat Zuid Afrikaans. We gingen nu naar het hoogste punt op de berg Olympus 2000 m

daar staat van de Engelsen een grote controle post voor stroom en communicatie over het hele eiland. Hiervandaan gingen we naar het Kikion klooster, een heel bekend klooster voor de kenners onder u.

We moesten bedekte benen en schouders hebben, dus over de korte broek en het t-shirt ging een lange rok en een trui.

We zeiden tegen elkaar dat we zo net Turken waren, en toen zei Antonis : "Nee, dan moet je zeggen," hij spuugde op de grond en zei toen : "Turk!" Zo'n haatte deze mensen de Turken vanwege de bezetting in hun land. In het klooster keek je werkelijk je ogen uit, zoveel rijkdom aan goud, bladgoud, koper en ikonen.

Buiten de kerk was een galerij aan muurbeschilderingen mozaïeken, echt een belevens om te zien.

Wat ook een belevens was waren de toiletten, gewoon een gat in de grond en het stonk er verschrikkelijk en ik zeg je als je nodig moet probeer dan maar eens in dat gat te mikken, als je niet oppast plas je je schoenen vol.

Toen we daar vertrokken gingen we langzaam de berg afzakken, we zijn nog een keer gestopt om wat foto's te maken en wat te filmen vanwege het mooie uitzicht, als er een mogelijkheid zich voordeed was onze chauffeur in voor iets gek dus regelmatig klonken de gillen door de bergen waarop hij dan later vroeg : "alles oke? Als je bang wordt ga ik wel zachter hoor!" Toen we op een gegeven moment bij een bezichtiging kwamen (een beekje) reed de idioot een halve berg naar beneden, we schrokken ons dood.

Toen hij onze deur achter opendeed zei ik (francien) tegen hem: "IDIOOT!" Hij vroeg me wat dat betekende en toen ik zei dat het aardig bedoeld was zei hij: "Is het zoiets als een aardige klootzak." We hebben het maar zo gelaten.

Toen we bij deze beek waren en we allemaal de benen konden strekken hebben we wat gefilmd en foto's gemaakt, toen we vertrokken vroeg onze mafkees hoe we weer op de weg wilden komen, toen zei onze Fransman, die heel de weg nog niets had gezegd: "Nou, op safari!"

Nou, dat liet onze Antonis zich geen 2x zeggen en terwijl de anderen de normale weg gingen, klommen wij steil tegen de berg op, ik kon hem wel vermoorden.

Hij had inmiddels al een liedje gemaakt op "me and my tweeling" en was volgens ons de gekste van de 4 chauffeurs die er waren. Om ongeveer 5 uur kwamen we bij de laatste post en gingen we wat drinken en konden stukjes van de videoband zien.

We besloten dat we hem namen, dus waren reuze benieuwd.

Hiervandaan gingen we allen een andere richting en kwamen weer op de grote weg, gelukkig paste hij zijn rijstijl iets aan, dus toen we ongeveer 2 uur later de laatste gasten af hadden gezet waren wij de laatste, omdat we buiten de route zaten.

Toen we bij een prachtig hotel mensen uitzette zei hij weer: "Do you like safari!" en ging rondjes rijden om de bloemperken. Hij was echt gek!

Toen ik zei dat je in Holland bij een rondje geven ook een drankje hoorde te geven, vond hij dat geen enkel probleem en zocht een tent op.

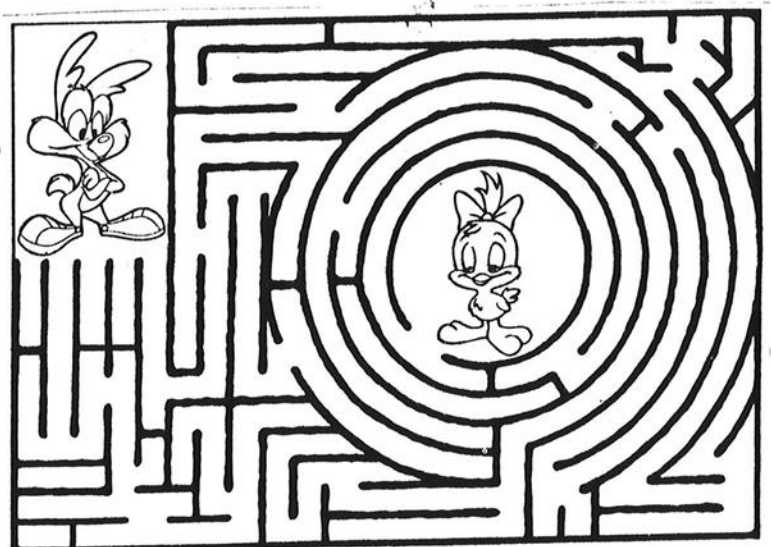
Hij bracht 3 blikjes bier mee, maar Sjanie hoefde er geen en kreeg dus gelijk de naam BANGBROEK!

Toen hij ons een half uur later Thuis afzette leek het wel of we Antonis al jaren kenden, het was heel gezellig en we bedankte hem, omdat hij ons weer heel had thuisgebracht.

Hij was van plan om ons mee naar z'n huis te nemen, zo zei hij, dan had hij zijn eigen tweeling, wij moesten dan zijn kleren wassen en voor hem koken zo zei hij.

Toen ik zei: "Ja, maar dan moet ik eerst naar huis, want ik heb nog 3 dochters thuis!" zei hij direct: "Echt waar, 3 dochters, wauw dan ga ik met jullie mee!!!"

We hebben hem drie zoenen gegeven en hem toch maar daar gelaten, maar het was een dag om nooit te vergeten!!!

Een eigen huis.....

Het leek een zo gewone dinsdag morgen, het werd het begin van een van de grootste beslissingen in ons leven.

Daar op de advertentie stond ie: het huis van onze dromen.

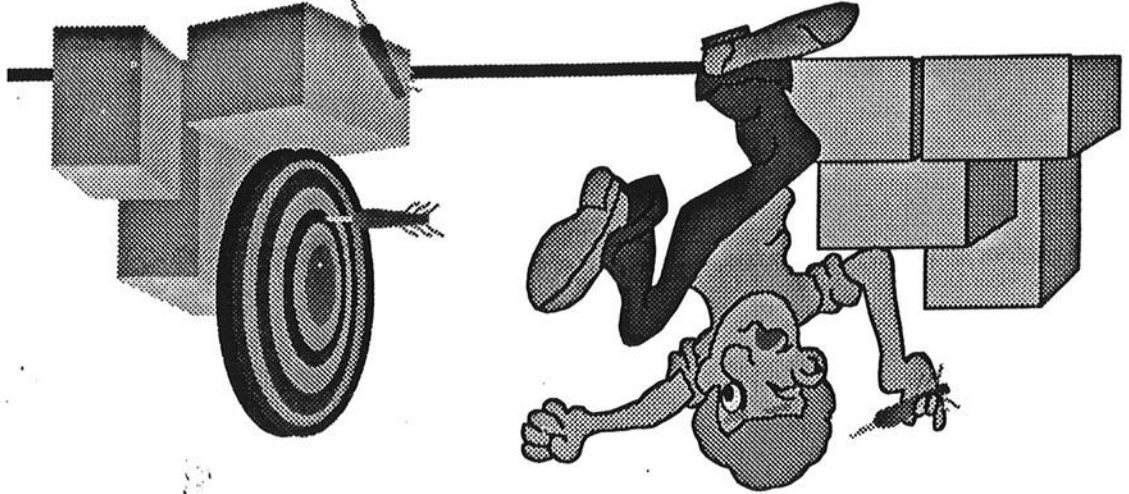
Een lief klein oud huisje in het oude gedeelte van Hellevoetsluis.

Toen we de makelaar belde, konden we nog 's middaags komen kijken bij 'ons' huis. In ut echt zag het er nog leuker uit dan op de foto en eenmaal binnen gingen we helemaal uit ons dak. Dit werd het, het was perfect voor ons. Een grote woonkamer, open keuken en een badkamer met ligbad. Boven 2 flinke slaapkamers en 1 kleintje en een overloop. Een voor en achter tuin met achterom, het heeft echt alles wat we zochten.

Wij willen graag een optie zeiden wij tegen de makelaar. Nou ehh dat gaat niet zei hij toen. Hoe kan dat nou, we waren al een jaar op zoek naar zo'n huis.

Erik ging in overleg met de makelaar en ja wel na lang zeuren kregen we 24 uur de tijd om de beslissing te maken of we het huis wilde kopen.

Erke & Corry.

Tot gauw!!!!

Gelukkig hebben we een hele goede hypotheek adviseur en die belde met de makelaar en de 24 uur werden 2 dagen, kosten maken dat was wat we moesten doen, dan kon hij het niet verkopen en zo kwamen wij dus als eerste op de lijst te staan van totaal 6 geïnteresseerde kopers. Jullie raden het al alle taxatie rapporten en bouw technische rapporten waren op wat kleine dingen na goed duide rollen maar met dat geld.

Alles verder volgens plan verkoop krijgen we 7 maart de sleutel al! Voor de nieuwsgierigen onder jullie dit wordt ons adres: Montaanseweg oost 227 in Hellevoetsluis.

Natuurlijke winden jullie in het volgende krantje ons echte verhaal vertellen.

(montze en wim)

groetjes uit het huis van Mank en Co.

Leuk vinden.....

We hebben nu samen een verplichte vakantie maar of we dat nou wel moest zeker 2 weken thuis blijven en misschien zelfs wel langer. dat hij thuis moest blijven, dat viel een beetje tegen, want hij vocht weggehaald in zijn onderbeen en hij rekende op een dag of 3 Het leed was nog niet geleden en toen kwam Wim, ze hadden bij hem

en weer rijden met het grut.

even nodig hebben. En gelukkig zit opa in de vut, dan kan hij heen gelukkig meteen hulp in huis en die zal ik voorlopig ook nog wel Na 13 dagen mocht ik eindelijk naar huis, via Opmat kreeg ik

hij ze gewoon even aandraaten, toch!

geweest is, want als de schroeven wat lossen gaan zitten, dan kan over een +/- 1 jaar uit. Het is toch handig dat Wim monteur reerd. Ze hebben toen schroeven in mijn been gezet en die mogen er Ze hebben mij daar gehouden, maar ze hebben pas donderdag geopen been was gebroken en mijn kuitbeen was naar binnen geduwd.

te maken. Daaruit bleek dat het helemaal "kapot" was. Mijn scheen-toen moest ik naar de röntgenafdeling om wat foto's van mijn been We kwamen bij de Clara, eerst werd er een bloedonderzoek gedaan en

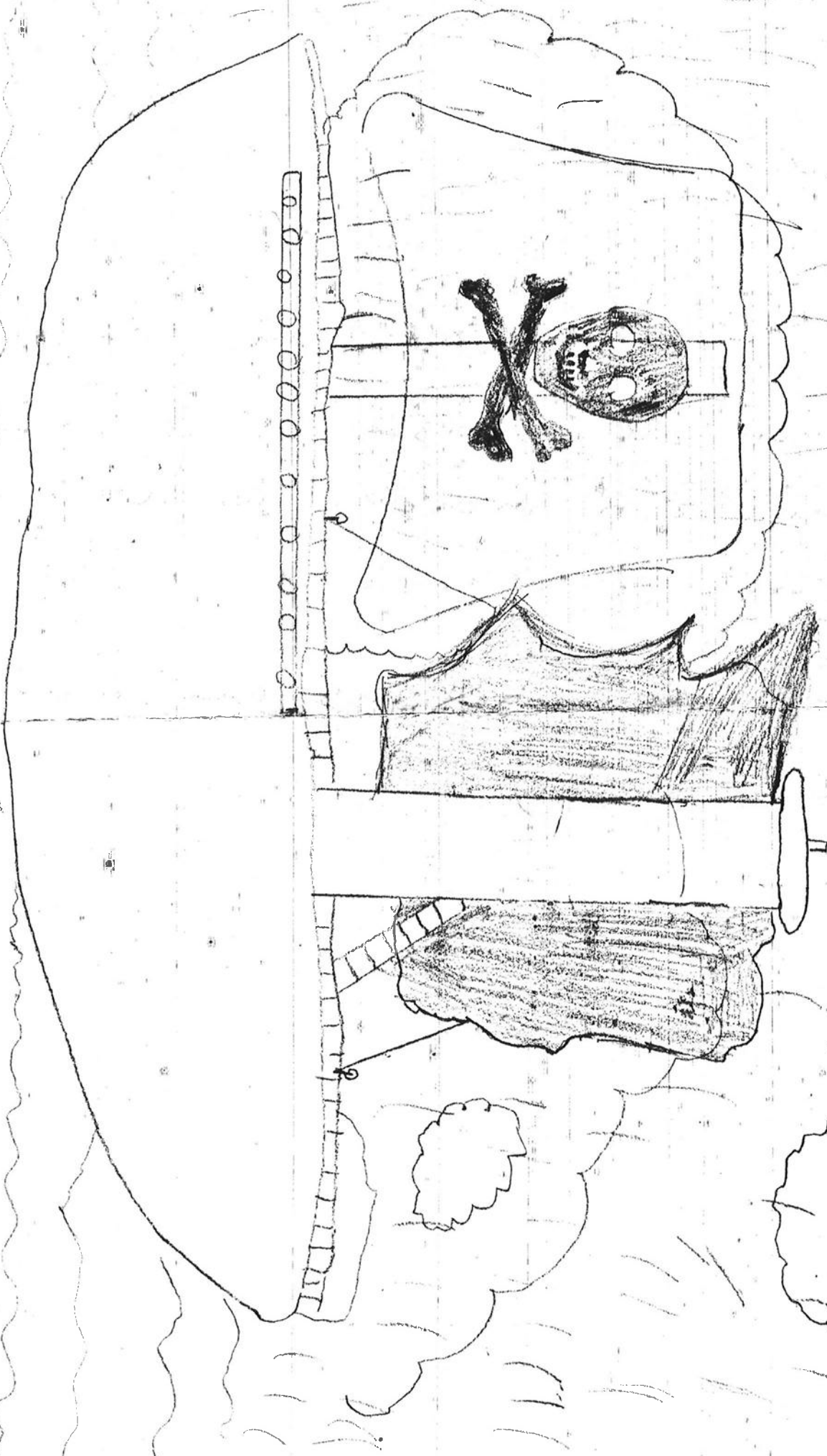
(niet eens met zwaailicht en sirene, saai he)

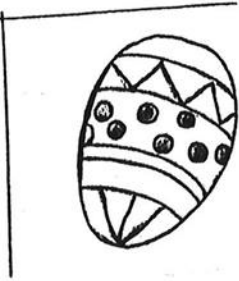
Al vrij snel was de ambulance er en konden we naar het ziekenhuis. wilde gelijk opstaan, want ik moest Nadia immers uit school halen. op school zitten bij, die zagen het gebeuren. Ik, erg eigenwijs, onderkant. Er waren gelijk wat moeders van kinderen die bij Nadia opreed. Ik heb heel de vrachtwagen nooit gezien, ja, van de brommertje op het fietspad toen daar opens een vrachtwagen toen ik Nadia uit school wilde gaan halen. Ik reed met mijn ik, zoals julie vast al gehoord hebben, een behoorlijk ongeluk Hier een bericht van de Rijksstraatweg. Maandag 27 januari kreeg

Hallo familie,

Frank.

IEDER MENS
HEEFT RECHT OP
MIJN MENING

Hoogstwaarschijnlijk hebben jullie allemaal de Schakel gelezen en daarin mijn en Edwin zijn naam zien staan bij een rouwadvertentie, en diegene die de Schakel niet lezen hebben waarschijnlijk wel gehoord, dat er een 19 jarige jongen uit Barendrecht omgekomen is bij een brommer ongeluk. Die jongen was Chiel, één van mijn allerbeste vrienden. Sommige mensen in Barendrecht spraken zelfs over De Drie Musketers als ze het over Edwin, Chiel en mij hadden.

Vrijdag 31 januari om 22.15 uur zaten Edwin en ik even wat bij mij thuis te drinken na het sporten, de telefoon ging en het was Paul, het 16 jarige broertje van Chiel.

Chiel had een brommerongeluk gehad en lag in het ziekenhuis, hij was in de Waalhaven geschept door een vrachtwagen toen hij voor zijn werk documenten aan het rondbrengen was. Hij had een gebroken heup, een gebroken sleutelbeen, een gebroken voet en een geknuste long, allemaal verschrikkelijke dingen maar daar was nog wel overheen te komen. Er was ook iets met zijn hoofd, zei Paul, maar dat zouden ze nog uitzoeken, het was vast niets ernstigs.

Diezelfde avond ging om 23.45 uur weer de telefoon, het was Edwin, Paul had hem weer gebeld, ze hadden in het ziekenhuis naar zijn hoofd gekeken en het was waarschijnlijk niet meer dan een zware hersenschudding, maar echt met zekerheid konden ze dat niet zeggen.

We zouden zaterdagavond na het werken even langs gaan.

Zaterdagochtend kwam ik niet erg uitgeslapen op de zaak, ik was er niet echt bij met mijn hoofd, en besloot samen met Edwin het ziekenhuis maar eens op te bellen om wat informatie los te peuteren. Edwin kreeg een hele vriendelijke zuster aan de telefoon die eigenlijk geen informatie mocht geven over de situatie, maar toen heeft Edwin even duidelijk gemaakt dat we zijn beste vrienden waren en toen heeft ze uiteindelijk verteld dat er bloedingen in Chiel zijn hoofd waren ontstaan en dat ze niet erg blij was met de situatie.

We schrokken daar natuurlijk erg van en hebben bij SAFE MOTORS even de boel gekluisd en sprongen in de auto, want wij wilden Chiel zien. We kwamen aan bij het Dijkzigt en Chiel lag op de Intensive Care, we waren allebei erg bang, want we hadden eigenlijk geen idee hoe Chiel erbij lag. Nou, het viel dus ook even tegen toen we bij hem waren, want hij zag er gewoon echt niet uit, nou is dat wel allemaal aan de buitenkant en trekt dat ook allemaal wel weer bij, maar het was toch even schrikken. We hebben toen ook een gesprek gehad met zijn dokter, omdat we natuurlijk precies wilden weten wat er allemaal aan de hand was, de dokter zei dat de toestand kritiek was en dat het dus nog alle kanten op kon gaan, hij was dus nog niet buiten levensgevaar.

's Avonds voordat ik naar bed ging heb ik Paul nog even gebeld om te vragen hoe het er voor stond voor de nacht.

Paul was best positief want Chiel had goed gereageerd die dag, en de dokter had gezegd dat hij dinsdag geopereerd zou worden aan zijn heup en maandagmiddag zouden er 72 uur voorbij zijn dus dan was de kans groot dat ze dan meer wisten over zijn hoofd, afwachten dus.

HALLO FAMILIE!

GROETJES
FRANCISCA

Ik ging eigenlijk best een beetje met een gerust hart naar bed, maar 's nachts om 4.30 uur ging weer de telefoon, mijn hart zat in mijn keel, want we wisten natuurlijk zeker dat het om Chiel ging, het was Edwin zijn vader, hij had net bericht uit het ziekenhuis gekregen dat het helemaal niet goed ging met Chiel.

Chiel had liggen hoesten en daardoor was er een bloeding in zijn longen gekomen en de druk in zijn hoofd was veel te hoog geworden.

Wij werden opgehaald door Edwin en zijn vader en hebben tante Sjanie nog uit bed gebeld, omdat Francis van Corina bij ons sliep.

Wij waren tussen 5 uur en half 6 in het ziekenhuis, de familie Bruin was er toen al ruim een uur.

Toen wij in het ziekenhuis kwamen was de druk in zijn hoofd opgelopen tot 40 terwijl die bij ons 10 en bij hem dan 20 mocht zijn. Ze hadden gaatjes geboord in zijn schedel om zo de druk eraf te halen, maar dat had allemaal geen zin, want zijn hersenen waren geknust en iets dat geknust is doet natuurlijk eerst alleen maar pijn en wordt rood, maar later gaat dat opzwellen. We hebben lang in het ziekenhuis gewacht, (maar eigenlijk weet je niet eens waar je op wacht) om ongeveer half 8 zijn wij naar ons huis gegaan om even wat te eten en ons op te frissen en we zouden dan gelijk wat te eten mee nemen. We hadden Paul en Elianne (Chiel's vriendin) meegenomen om er even tussenuit te zijn.

Toen wij weggingen was de druk in Chiel zijn hoofd inmiddels opgelopen tot 60. Toen we goed en wel thuis waren en het eten op tafel hadden staan kwam Edwin zijn vader al weer aanrijden, het ging nog slechter met Chiel, de doktoren waren bang dat ze hem gingen verliezen en wij moesten met spoed naar het ziekenhuis om afscheid van hem te nemen.

Wat er op zo'n moment allemaal door je hoofd gaat is moeilijk te beschrijven, maar de ene herinnering na de andere kwam boven.

Toen we weer in het ziekenhuis aankwamen, hadden Chiel zijn ouders een gesprek met de dokter die zei dat ze niets meer voor hem konden doen, hij moest het nu zelf doen.

Alle familie werd gebeld en die waren dan ook allemaal snel aanwezig, de druk in Chiel zijn hoofd was nu 80. De doktoren wilden nog een test doen, ze wilde de stekker van de beademing eruit trekken om te zien wat er dan ging gebeuren, maar er gebeurde niets, Chiel had de zware strijd verloren.

Ik wil iedereen in het verkeer waarschuwen, want Chiel zei ook altijd "dat gebeurt mij niet", maar je ziet nu, het kan IEDEREEN gebeuren.

op het bureau van een ambtenaar:
'Maak me niet wakker als ik werk.'

BORDJE

Bij voorbaat dank.....

Invullen, uitknippen en opsturen maar!!! De bijgevoegde envelop
gebruiken, makkelijker kunnen wij het julle niet maken.

30.54.68.405 tnv F.M. Kokkelink-Willemsstein, Familiereunie.

Voor alle duidelijkheid, nieuw bankrekeningnummer:

voldoen.

Wij, ..wiltten per maand/kwar-
taal een bedrag groot f.....gaan sparen voor de Fami-
lledag en zullen dit bedrag dan ook per maand/kwartaal per bank

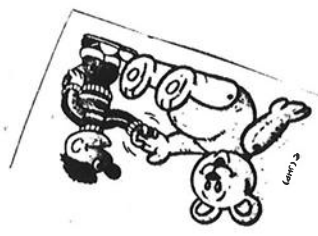

Wij, ..hebben het volgende idee
voor de Familiedag.....

ken wij per bank over.

per 4 weken/26 weken, per persoon, f 10,00 of f 65,00 maak ik/ma-
inleg van f 2,50 pp wordt door mij/ons als volgt voldaan;
Totaal ben ik/zijn wij dus met.....personen. De wekelijkse
getallen spel. Ik doe alleen mee of met.....
Ik, ..wil meedoen met het 10

FORMULIER OM IN TE ZENDEN!!!!!!!!!!!!

Ergens anders in deze krant zullen jullie dan ook een formulier aantreffen dat na invulling in de bijgevoegde envelop geretourneerd dient te worden. Dit formulier betreft niet alleen dit spel, maar ook een algemene oproep voor de familiedag, (wat, waar enz) en tevens een hernieuwde oproep om jullie mening te weten inzake het automatisch sparen van ieder van jullie voor deze familiedag.

Dit brengt ons automatisch bij het volgende:

er is een nieuw bankrekeningnummer voor de familie gelegenheden, en wel;

30.54.68.405, giro van de bank 233462

Rabo Midden IJsselmonde, Windsingel 2 te Barendrecht

tnv F.M. Kokkelink-Willemstein, Familiereunie.

Verder rest ons niets anders dan jullie heel veel leesplezier te wensen en let op.....

in de volgende krant staat een aankondiging van een feestje.....

bij Aart en Marijke.....

een "open huis".....

Doei,

de redactie.

EEN NIEUWE WERELDBURGER

Vandaag is het al weer een week geleden dat onze dochter Cheyenne ter wereld kwam.

Woensdagochtend 19-2-97 werd ik om 8.00 uur in het Jacobus zkh te Zwijndrecht verwacht.

Ze wilden d.m.v. een gel de bevalling proberen in te leiden omdat de baby in een stuit lag. Eerst werdt er nog een echo gemaakt om te kijken of ze soms nog gedraaid was en toch misschien goed was gaan liggen. Maar helaas ze zat nog in een stuit. Omdat ze

Donderdag 13-7 d.m.v een echo Cheyenne haar geboorte gewicht gemeten hadden, mocht ik proberen om zelf een stuitbevalling te doen. Op Donderdag kwam uit de berekening dat ze ongeveer 3350 gr. zou wegen. Dus ten opzichte van haar zus kon ze makkelijk door het geboorte kanaal, Yaela woog n.l. 3980 gr.

Om + 8.30 uur waren alle noodzakelijke medische handelingen verricht en kon de gel worden ingebracht. Maar helaas zonder resultaat. Rond het middaguur zou de gynaecoloog even komen kijken. Om + 13.00 uur kwam Dr. The eens polshoogte nemen, want in geval van nood, dan zou hij zo op de verloskamer zijn.

Om + 13.10 uur zei men dat ik naar huis kon omdat de gel niet aansloeg. Eindelijk kreeg ik wat te drinken. Ik moest n.l nuchter blijven voor het geval de bevalling door zou zetten en dat het toch te kritiek zou worden, en men in moest grijpen.

De gynaecoloog ging even kijken om een nieuwe afspraak te maken. En dat zou helaas een sexio (keizersnee) worden. Omdat Cheyenne niet genoeg ingedaald was had een gel of infuus geen zin. Want al kwamen de weeën op gang ze zou dan toch niet genoeg indalen, dus een gewone bevalling was niet mogelijk.

Ik ging mijn tas maar weer inpakken en Gert zat nog wat na te mopperen omdat hij het sonde vond van zijn vrije dag. Komt de verpleegster terug gehold om te vragen of ik al wat gedronken had. Daar was ik nog niet aan toe gekomen wat nu een geluk bij een ongeluk was, want om 14.00 uur zou ik naar de O.K kunnen voor de keizersnee. (anders op zijn vroegst pas Vrijdag) Dus alles ging vanaf nu in een snel tempo en hadden we geen tijd meer om ons zenuwachtig te maken. Ik koos voor een ruggeprik omdat ik het toch heel bewust

mee zou maken. Bij een algehele narcose zou iedereen de baby al hebben gezien en ik nog niet. Het is een hele rare gewaarwording, Heel je onderlijf is gevoelloos en toch hoor en zie je alles wat ze doen. Om + 14.25 uur waren alle voorbereidingen getroffen en kon de operatie beginnen. En ja hoor binnen een paar minuten ik denk een minuut of tien, om precies te zijn om 14.38 uur werd onze tweede dochter Cheyenne - Antionette- Dominique geboren. Ze woog 3270 gr. en was....Lang(lengte meten ze niet) Ze had zoals ze het in vakterm noemen WET LONGS(vocht in de longen) daarvoor heeft ze wat extra zuurstof gehad, maar verder deed ze het goed. Ze ging samen met Gert en de kinderarts naar een andere afdeling en bij mij werd de rest van de operatie netjes afgemaakt. Daarna even naar de uitslaapkamer en om 15.30 uur mocht ik terug naar de afdeling, waarna ik Cheyenne bij me kreeg. Naar mijn mening een prachtig klein donker meisje, maar dat is ouders eigen. Dit was in het kort dus de geboorte van een nieuw Fillisteintje.

GROETJES VAN GERT-MONIQUE-YAELA-CHEYENNE

Pietje van vijf kijkt naar zijn moeder die zich opmaakt en haar gezicht insmeert met crème.
'Waarom doe je dat, mams?'
'Dan wordt mammie mooi.'
Wat later veegt ze de crème van haar gezicht.
Pietje bekijkt haar en zucht:
'Het werkt niet, hè mams?'

**PRETTIGE
PAASDAGEN!**

DE WIST U DAT RUBRIEK

Wist U dat: Jaëlla op de peuterspeelzaal zit en daar zelfs al ruzie gemaakt heeft.

Wist U dat: Rutger eindelijk naar de basisschool mag want z'n moeder was van gedachten veranderd ivm het soort school. Daarom moest Rutger een maand wachten, fijn he, zo'n moeder.

Wist U dat: Francis (de kleine) al zindelijk is, heel knap, hoor, wat ben jij een grote meid.

Wist U dat: Diezelfde Francis in maart 2 ochtenden naar school toe mag.

Wist U dat: Jannie de laatste tijd zeer creatief is geweest. Met de Kerst had ze zelf kerststukjes gemaakt en een oude poppewieg heeft ze weer omgetoverd tot nieuw door een oude jurk te verknippen en de wieg geheel opnieuw aan te kleden. Nou, Jannie wij moeten zeggen dat de Vrouwenvereniging zeer goede invloed op je uitoefent.

Wist U dat: Montze dacht dat ze een DAF weg kon koppen? (zie elders in deze krant)

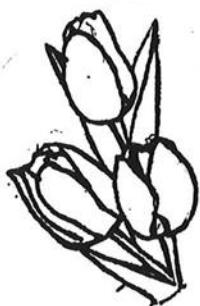
Wist U dat: Nadia een dode vogel een kapotte vogel noemt?

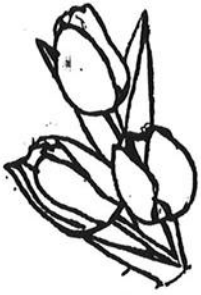
Wist U dat: Nadia de krukken van haar moeder erg interessant vindt, ze wil ze ook voor haar verjaardag.

Wist U dat: Monique inmiddels weer lang en breed thuis is met een hele mooie dochter erbij?

Wist U dat: Corry en Erik een huis hebben gekocht en dat zij nu inmiddels de sleutel hebben van hun droomhuisje.

Wist U dat: Robbert na heel veel ziekenhuisbezoeken

Wist U dat:

nu weer een beetje op de been is en dat hij hopelijk ook niet meer terug hoeft te komen.

René van werk is veranderd en nu bijna heel de week van huis is. Hij nu namelijk in de containers zit en daarom wel een trailer in de aanbieding heeft?

Wist U dat:

Rob op 25 mei zijn 1e communie gaat doen. Bij deze succes gewenst van de redactie.

Wist U dat:

Jan en Connie een serre gaan aanbouwen? Ja, de kosten van het Carnaval waren nu een stuk lager nu Jan geen Prins Carnaval meer was. Kun je nagaan wat je vorig jaar allemaal met je geld had kunnen doen toen de carnavalskosten een stuk hoger waren.

Wist U dat:

Dick en Meta weer een nieuwe auto (hoewel nieuwe, hij is precies hetzelfde) hebben na de "crash" van vorig jaar. Nou jongens, we hopen dat jullie nu wat meer geluk hebben met deze auto.

Wist U dat:

We nog zo'n brokkenmaker in de familie hebben. Stefan als laatste vaste rijder bij Taxi Bakker is aangenomen en als eerste kans zag de nieuwste Mercedes te verkleinen. (is dat gelukt?)

Wist U dat:

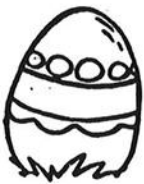
Gert bij Monique bleef met de bevalling maar hij de camera niet vast mocht houden omdat ze bang waren voor plafondopnames? Monique haar zus mocht het werkje overnemen.

Wist U dat:

Nadia ook een kinderwagen had, dat was haar moeder in de rolstoel.

Wist U dat:

Astrid de hele dag tegen haar zelf roept: Kijk, zus. Zou ze dat misschien van Robbert hebben, die nogal moeite heeft met de naam Astrid. Hij ook wat

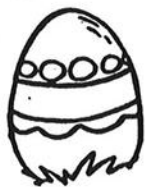
Wist U dat:

Wist U dat:

Wist U dat:

Wist U dat:

Wist U dat:

Wist U dat:

Wist U dat:

Wist U dat:

Wist U dat:

moeite heeft met z'n eigen naam. Hij zichzelf nu gewoon "deze" noemt. Robbert overtuigd is van de telepathische gave van zijn opa. Hij laat namelijk zijn nieuwe schoenen zien door de telefoon.

Sisters een hele leuke winkel is waar iedereen leuke cadeautjes kan kopen in iedere prijs categorie. Wisten jullie dat? Nou, waar blijven jullie dan. Als we uitrekenen hoe groot de familie is en dat iedereen ook nog andere kennissen en vrienden heeft moeten we eigenlijk tot de conclusie komen dat er dus ook bij de concurrentie gekocht wordt. Zo zo zo zo.

Debby het tot op heden naar haar zin heeft in de regio Barendrecht.

je met potjes verf wonderen kan bereiken? Zie de binnenkant van het huis van Wim en Debby. Het lijkt wel een nieuw huis. Prachtig hoor.

Paula en Peter voorlopig niet meer gaan eten in hotel New York. Leuk zo'n deuk, enne...er lag zeker geen briefje bij.

Rens en Danny met een cursus bezig zijn voor op de heftruck en dat zij dit moeilijker vinden dan zij hadden verwacht.

Bianca haar hand bezeerd heeft met het korfballen en zij nu 5 dagen niets meer mag doen.

Bastiaan zo steeds handiger wordt in het huishouden.

Wilma na 1 jaar weer begonnen is met rijlessen en dat zij binnenkort mag afrijden.

- Wist U dat: Sjanie sinds 1 januari 1997 een vaste aanstelling heeft. Wij de plaats en datum van het feestje hiervoor ook nog niet gehoord hebben.
- Wist U dat: Tonny de dames een tijdje links had laten liggen en afgelopen zaterdag weer een afspraakje had.
- Wist U dat: Wilma haar bed op Valentijnsdag aantrof vol met rozen en een fles champagne en dat zij met Danny op hun verlovingsdag verrast werden met een groot ontbijt op bed.
- Wist U dat: zij dit te danken hadden aan Wilma haar collega's van GTI.
- Wist U dat: Tanja een herexamen moet doen en dat dat gaat gebeuren op 21 maart, duimen dus.
- Wist U dat: Bryan al net zo tv verslaafd is als zijn vader en hij de hele week Tik tak volgt.
- Wist U dat: Bryan op het dorp in iedere winkel naar Sjanie roept, denkende dat hij bij de slager is.
- Wist U dat: Mike het ontzettend goed doet op zwemles. Hij mag binnenkort al met kleren aan gaan zwemmen. Nog even doorgaan, jongen, dan kun je op voor je A diploma.
- Wist U dat: Kim inmiddels ook op zwemles zit en al in het 3e bad mag. Hartstikke goed, hoor, ga zo door.
- Wist U dat: Rob met judo de gele band heeft. Hoe hoog dat precies is weten wij ook niet maar het schijnt zo te zijn dat hij hierna een oranje slip krijgt. Wat ze daar mee bedoelen??????????
- Wist U dat: Rob inmiddels ook op voetballen zit. Als hij nu maar niet met judo in de war raakt tijdens het voetballen.

Wist U dat:

Van Driel Interieurbouw op 1 februari al weer 5 jaar bestond en dat op 1 maart Hoveniersbedrijf R.A. van der Lee alweer 12,5 jaar de gelukkige was. Van harte vanaf deze plaats voor beide bedrijven.

Wist U dat:

Samantha al 7 keer op de wc geplast en gepoept heeft en 5 van de 7 keer op een wc elders. 2 keer bij Oma en 3 keer in een café tijdens de Carnaval toen ze verkleed was als clown. De moeders onder jullie snappen wel dat vooral dat laatste zeer bewerkelijk was, wachten tot je aan de beurt bent, pak uit, kleren uit, luier uit en daarna alles weer aan. Maar wij van de redactie vinden het toch hartstikke knap van je Samantha, ga zo door.

Wist U dat:

de onteigening nu wel erg dichtbij komt voor Francien. Zij het eerste bod heeft laten gaan en nu vol spanning wacht op het 2e. Zij wel hoopt dat de spoorwegen er wel aan denken dat zij met Sjanie alweer haar volgende reis naar Cyprus heeft geboekt en het ook niet leuk is om een krantenwijkje voor je vakantie te moeten nemen.

Wist U dat:

Francisca 5 uur op het politiebureau van Oud-Beijerland heeft gezeten met een vriendin. In de cel, wel te verstaan. Being on the wrong place at the wrong time, zullen we maar zeggen. Wat doe je ook in een tent die Tweety heet.

Wist U dat:

Wij vernomen hebben dat er prinsessen in de Molenhoek wonen. Kim had namelijk haar verjaardagsfeestje gevierd en al

haar vriendinnetjes kwamen verkleed als prinses. Goh, Jan en Connie konden jullie geen kasteel afhuren voor deze gelegenheid.

Wist U dat:

Henry, Carla en Mike een hondje hebben die het leuk vindt om in de verf te rollebollen. Hij was namelijk pas in huis en er stond nog een pot verf, die niet helemaal goed gesloten was. Jullie kunnen je misschien voorstellen hoe dat hondje eruit zag. Hij zou op een Rotweiler moeten lijken maar hij had meer weg van een Dalmatier.

Wist U dat:

dat wij van de redactie het ook niet leuk vinden dat wij van sommige familieleden ook geen nieuwtjes hebben. Oftewel waar blijft de kopij voor deze rubriek.

Wist u dat: Liliane en Gert-Jan een flat hebben in Heerjansdam, zij hopen hier de 2^e week van maart de sleutel van te krijgen.

Wist u dat: Jolanda en Dicky (natuurlijk met Srefan) beide zijn uitgeloot voor een premie woning in Barendrecht.

Wist u dat: Ome Cees na het onwel worden op een feestje even ter controle in het ziekenhuis is geweest.

Zoals wij begrepen hebben zit hij nu weer gezond en wel thuis.

Wij hem van onze kant vragen ons niet meer zo te laten schrikken

